

קהילתנו

צרוור היל

יח' בתמוז תשע"א, יולי 2010

שיר קיץ

סילים: רימונה די-נור
שוב גגות נססו בשרב
שוב זורסת שמש על הגב
שוב מתפתח הערב
חם ואדיש
שוב מחכה יום ללילה, ולילה
לבוקר.

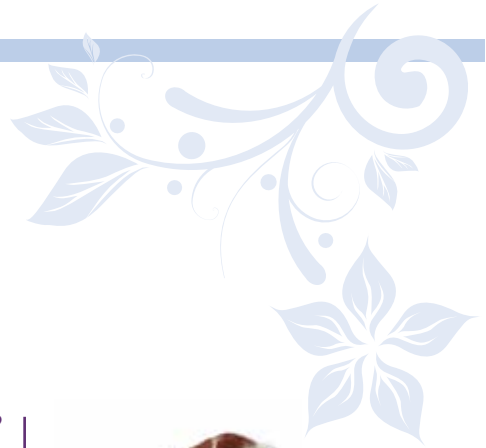
שוב נוסף הצבע על אפרך
שוב דהה הפס בשמלתך
שוב שמורות עינייך
תחת כובע קש
שוב לשתי כתפייך
צבע דבש.

קיץ - אור הקיץ - רוח קיץ
קיץ - בחוצות וגם בבית
קיץ של תכלת
עם שמש הוללת
ורוח מדבר
קיץ בלי סוף
מתמשך על החוף - עם תפילה
לקיץ הבא.

שוב נחים חמסינים על הרחוב
שוב העיר בוערת בצחוב
שוב מתמשכת הדרך
רותח הכביש
שוב סמתינים לגשמים ולסתיו
שיבואו.

שוב קווי ריסייך נמסים
שוב סלאו פנייך נמשים
שוב בריכות עינייך
נצבעו כחול
שוב נושקות רגלייך
את החול.

צבר הקורכר שלום לכולכם,

קהילתון - עלון קיבוץ ברור חיל

עורכת ומפיקה: איילה שניר
חברי מערכת: גליה קריב, דמיאן סינגר, משה בנדקובסקי ועוד פלוט.
עיצוב גרפי: מיכל לויט - ניר יצחק
הדפסה: דפוס סתיו

כחובתנו במייל:
kehilton1@yahoo.com

העלון מופיע בצבע גם באתר
האינטרנט של ברור חיל בכחובת:
www.brorhail.org.il

© אין להעתיק מה'קהילתון'
ללא קבלת רשות מהעורכת

בחודש שעבר השתתפתי במפגש של עורכי עלונים בישובי שער הנגב שהתקיים במועצה האיזורית. היה מרתק לפגוש פנים אל פנים את העורכים מן היישובים האחרים, להאזין וללמוד. המעניין הוא שכל אחד מהם יוצק מתפיסת עולמו לעלון שבעריכתו. יחד עם זאת, רוב העורכים נאמנים לעיצוב ולתכנים של עלון קיבוצי במסורת שמימים ימימה.

עוד נוכחתי לדעת, כי רק אצלנו קיימת מערכת עיתון מסודרת שנפגשת אחת לחודש, לקראת הוצאת העיתון. בעיניי חשובה מאוד המתכונת הזאת שהיא בשבילי לעזר רב. בהזדמנות זאת כל הכבוד למערכת המצויינת שלנו - עודד פלוט, דמיאן סינגר, משה בנדקובסקי וגליה קריב. בפגישות שלנו שהן פורות ומתקיימות תמיד ברוח טובה - אנחנו מעלים נושאים חדשים, מקיימים דיון על מה כן ומה לא. בקיצור, צוות לעניין.

הגיליון שלפניכם הוא גיליון קיץ. בישראל הקיץ מתפרש, לדאבון הלב, על ארבעה חודשים לפחות. איך מעבירים את הזמן? בצל, במזגן, עם משקה קר וכמובן בבריכה. החודש נפתחה בשמחה בריכת המים הצוננים המשופצת של ברור חיל. לפיכך, הכנו לכם

גיליון מלא באיזכורים (מכל מיני שנים) שלה. תודה לשלמה גפני ששלח (ביוזמתו!) רשימה מרתקת לפיה אפשר ללמוד על היווסדות הבריכה ועל הדילמה שליוותה את התהליך. בכתבה המרכזית תוכלו לקרוא ריאיון עם עודד פלוט לרגל מינויו למנכ"ל הראשון של המועצה האיזורית שער הנגב. תוכלו למצוא בה תשובות לשאלות שמתעוררות אצל רבים מאיתנו, לגבי למשל,

הקשר בין קיבוץ ומועצה. תוסיפו רשימות של דמיאן סינגר ואמיר פלוט על כדורגל קיצי, מתכון מרענן של עוגת פירות, תמונה מספרת משמחת לב של משפחת לוי ותשתו עוד כוס תה קר עם קוביות קרח. הומאזי ללול תקבלו ברשימה מסמרת השיער שכתבה גליה קריב על ניסיונה כחלוצה לולנית ואילו נועם בן ציון מגולל סיפור שמתחיל במיסתורין, ממשיך כסיפור אימה ומסתיים בסוף טוב.

**שיהיה לכם קיץ קל וכיפי,
וקריאה נעימה!**

איילה שניר
טל. 050-3130593
ayalasnir@gmail.com

אזכרי מנהל האגודה הקהילתי

עם כתיבת שורות אלו, אנו לאחר פתיחת הבריכה לרחצה. משך העבודה לקח כחודש מעבר לתכנון המקורי, על רקע בעיות שונות ובלתי צפויות בהן נתקלנו והיינו חייבים לתת פתרונות מהירים. עדיין לפנינו שיפור חזות שטח הבריכה שלא הספקנו לבצע בלויז הקצר שעמד לרשותינו. נושא החריגה מהעלות המתוכננת, נמצא בשלבי בדיקה עם מחלקת ההנדסה של המועצה והקבלן המבצע. גם בשלב הפעלת הבריכה בימים הראשונים נתקלנו בבעיות חיתוי המים ותפקוד מערכת השאיבה. הבעיות מטופלות ונקווה שהנאת ציבור המתרחצים, גם אם באיחור מסויים, תהיה שלמה.

מערכת החינוך בגילאי ביה"ס עברה לפעילות החופש הגדול תוך תגבור צוות המדריכים. כולנו תקווה לתעסוקה מלאה של הנערים שתחסוך מאיתנו תופעות של "עודף זמן" המובילים לעודף מרץ בפעילות שאיננה מקובלת, לא בישובנו ולא במקומות אחרים... ההתארגנות לשנת הלימודים הבאה בעיצומה. זה המקום להזכיר להורים שעדיין לא עשו זאת, להעביר את החוזים חתומים להדס. המהלכים לבניית שני פעוטונים חדשים בעיצומם. הרבה בירוקרטיה והרבה ניירת בתקווה שכבר השנה תתחיל הבנייה ותסתיים בהקדם.

נתוני ביצוע התקציב של מחצית השנה הראשונה של 2011 יהיו מוכנים בתחילת אוגוסט. לפי נתוני מאי התקציב נשמר ואיננו בחריגה, לא במוניציפלי ולא במערכת החינוך. באסיפה המתוכננת למחצית השנייה של אוגוסט, יוצג ביצוע חצי שנתי של התקציב לכל האוכלוסיה. בימים הקרובים נוציא חוברת של ועדת קליטה למשתכן החדש בהרחבה. הוועדה תיכנס בהקדם לפעילות הנדרשת לקליטה מוצלחת של המשפחות החדשות שמגיעות ויגיעו לביתם החדש. עריכת החוברת, עיצובה והדפסתה, הינם בעזרתה האדיבה של איילה שניר.

גורא שמי (שמיל)
052-3964273
giora_shemi@kfar-aza.org.il

בשעה טובה, אחרי עיכובים רבים, נפתחה הבריכה להנאת כל האוכלוסיה. להלן שעות הפתיחה לקהל הרחב בחודשים יולי ואוגוסט:

בבוקר: 9:00-12:00	ימי א'-ה'
אחה"צ: 15:00-19:00	
בבוקר: כמו בכל ימי השבוע.	ימי ו'
אחה"צ: 15:00-18:00	
רצוף: 10:00-18:00	שבתות
כל יום ג': 19:00-21:00	רחצה לילית

הנכם מתבקשים לנהוג באחריות ולהישמע להוראות המציל.

על פי החלטת ועד האגודה, אירועים פרטיים יתואמו עם מנהל הבריכה, יתחילו לאחר שעות הרחצה ויסיימו עד שעה 23:00 בהתאם לחוק. השטח יוחזר נקי ומסודר באחריות המזמינים.

התעריף לתשלום לאירוע פרטי שמחייב נוכחות מציל:

- עד 100 משתתפים: 500 ₪
 - עד 200 משתתפים: 1,000 ₪
 - מעל 200 משתתפים: 1,500 ₪
- הסכומים שיתקבלו מיועדים לשיפור פני מתחם הבריכה.

גורא שמי (שמיל) - מנהל האגודה
רפי בן-אמו - מנהל הבריכה

בזח"ט ובנעורון, החופשה התחילה כמתוכנן. ברצוני לברך מעל דפי העלון את בני ובנות כיתה ז' ואת הוריהם. היתה זו שנה עמוסה במשימות בר המצווה, אשר עסקו במעגלי החיים שלהם: הקשר עם המשפחה, הקהילה והמדינה. אני מאמינה ששנה זו תיצרב בזיכרונם, ותשפיע על המשך דרכם. להורים שטרחו ועמלו ולמדריכים שליוו את כל השנה המיוחדת הזו תודה גדולה והערכה רבה.

בנעורון, נפרדנו מהמדריך מורן, אשר פנה לדרך חדשה, ואנו מחפשים מדריך לשנת הלימודים הבאה, ובינתיים מלווה את הנערים עמית ויחד הם יוצרים פעילויות מעניינות ומהנות לחופש.

זה גם הזמן להיפרד ולאחל בהצלחה **לבני ובנות כיתה י"ב** אשר פונים כל אחד ואחת לדרכו: יסמין הירש – הולכת למכינה. גל רפופרט – לשנת שרות של הנוע"ל. שקד ליבנה – יוצאת לשנת שרות בפנימייה. יעל קניגסוולד לשנת שירות.

שחף שניידר – מתגייסת ראשונה לצבא כבר ביולי ואחריה מתגייסים: יוני מיטלמן, איל קליינר, גולן בכר, זיו אבוטבול, דילן סינגר ונטע שוסטרמן.

צאו בשלום וחזרו בשלום!

ולכולנו, שיהיה קיץ קריר ונעים עד כמה שאפשר, ושתהיה חופשה נעימה ובטוחה.

הדס פלג
רכזת החינוך
וחברי מנהלת החינוך

עניין חינוכי משולחנה של הדס פלג ומנהלת החינוך

נדמה שרק אתמול התחילה השנה והנה היא כבר הסתיימה ואנחנו בתחילתו של החופש הגדול.

בגנים מתכננים במרץ על מסיבות סוף השנה, וכבר מרגישים את הפרידות באוויר.

בגן יורה חגגו השבוע את מסיבת סוף השנה. הילדים הראו להורים הנרגשים בשיר ובזמר את מה שלמדו במהלך השנה. כמו כן נערך הטכס המסורתי לבוגרי הגן שעולים לכיתה א'. השנה הקבוצה הינה גדולה ומכובדת – 15 ילדים!

כמות שמצביעה על מגמת הצמיחה הדמוגרפית של הקהילה ובעקבותיה גם על צמיחתה של מערכת החינוך.

ביתר הגנים ייערכו מסיבות סוף השנה במהלך חודש יולי.

במינהלת החינוך עסוקים בתכנון ובארגון המערכת לשנה הבאה. בניית הצוותים, ואיכלוס הגנים. וזו הזדמנות נוספת לציין בגאווה, כי הצוותים הוותיקים ממשיכים באותו הרכב לעבוד גם בשנת הלימודים הבאה. בחלק מהגנים אף נתגבר את הצוותים עקב הגידול המבורך בכמות הילדים.

המעורים בנעשה במערכות החינוך יודעים שאין זה מובן מאליו שצוותים ממשיכים לעבוד באותו הרכב שנה אחרי שנה. זו אחת החוזקות של מערכת החינוך של ברור חיל. בהזדמנות זו ברצוני להודות לכל אחת ואחת מבנות הצוותים על המסירות, ההתמדה, המקצועיות ושיתוף הפעולה.

אחינועם הרוש, יוצאת לשנת שבתון, וברצוני לומר לה תודה ענקית על שנים של עבודה

מקצועית, באהבה ובמסירות אין קץ. על ההשקעה ושיתוף הפעולה. מאחלים לך שנה שלווה ומהנה. מגיע לך! כבר מתגעגעים ומחכים לך שתשובי אלינו בכוחות מחודשים.

מעונות יום: קיבלנו אישור מהמדינה לגבי הקמת שני מעונות יום חדשים, שייבנו על פי דרישות הפרוגרמה של התמ"ת. המעונות יוקמו במקום הבית הישן והמוזנח הנמצא בין גן שקד לתינוקיה. אנו מקווים שבתחילת שנת הלימודים תשע"ג, נוכל לפתוח את המעונות החדשים ובזאת גם לתת מענה לצורך לפתוח גנים נוספים.

במערכת החינוך הבלתי פורמאלי עסקנו בחודשים האחרונים בתכנון וארגון החופש הגדול. השנה, בניגוד לשנים קודמות, משרד החינוך מחייב אותנו לעבוד על פי כל החוקים והכללים של ניהול קייטנה. מהלך זה חייב אותנו להתארגנות מורכבת ולהוצאות כספיות נוספות לא מתוכננות.

ברצוני לציין בסיפוק שהגענו (אומנם כמעט ללא נשימה) לתחילת החופש עם כל האישורים הדרושים ואנו ערוכים ומוכנים לחופש. גם נושא הביטוח נבדק בקפידה, הפוליסות הורחבו, והותאמו למציאות החדשה. כבר בתחילת החופש זכינו לביקור של מפקחים מטעם משרד החינוך וצלחנו אותו בשלום.

זו הזדמנות לפנות להורים ולבקש מהם בכל לשון של בקשה לשתף פעולה עם בקשות המדריכים, אנו זקוקים לשיתוף פעולה שלכם על מנת שהחופש יעבור בשמחה והנאה, והכי חשוב בצורה בטוחה.

קופה אמריקה

לרגל משחקי אליפות אמריקה הדרומית לאומות בכדורגל, ביקשנו משני אוהדים לכתוב כמה מילים. ברזיל מול ארגנטינה

קופה אמריקה! ואני גר בברור חיל! זהו הזמן לרדת למחתרת, אבל רגע לפני, כמה מילות פרידה.

סביר להניח שכל הבעיה פה הייתה בכיוון התנועה.

"תפנה שמאלה בצומת" אמרו לי אז, ככל הנראה חשבו שאני אמור להגיע מכיוון שדרות. אלא שנסעתי דרך צומת גבעתי, הגעתי לצומת ופניתי שמאלה וכך הופעתי בברור חיל במקום באור הנר. זהו ההסבר היחיד. שום ארגנטינאי, אפילו אלה שבילו שנים רבות במחלקת הסגורה של בית חולים פסיכיאטרי, לא היה מגיע למעוז האויב בידיעה שכל כמה שנים יש מונדיאל או קופה אמריקה. תעזבו, בואו נתמקד באחרונה, שנערכת בימים האלה במולדת הישנה של החותם מטה.

ברוב מדינות העולם רואים בכדורגל ספורט, סתם ענף ספורט. משהו שקשור לרגליים. בארגנטינה הרחוקה, הכדורגל מתחיל בלב. מאז שאתה פועט אתה נקשר למועדון מסוים (כי מישהו מהמשפחה שלך אוהד אותו, כי הוא נמצא בשכונה שלך, כי צבעי הקבוצה נאים בעיניך או כי איזה דוד או קרוב אחר שיחד אותך עם ממתקים או צעצועים, לא משנה). אתה גדל ומתפתח עם האהבה הזאת. אתה חי את חיי המועדון שלך, אתה שמח או עצוב, תלוי איך הולך באלופות, ימי שני מסוימים בגן עדן ולפעמים בגיהנום. כדורגל זאת תשוקה, זה רגש, פשוט Amor... וברוב המקרים אתה גם אוהד של הנבחרת, או מבקר חריף שלה ובכל זאת עוקב אחריה כי הרי אמרנו, אהבה, עיוורת כהרגלה... קופה אמריקה, יבשת ענקית ובה כמה מדינות, אין מוקדמות, כולם שם, כולם נגד כולם: ארגנטינה, פרגוואי, אורוגוואי, צ'ילה, פרו, בוליביה, ונצואלה, אקוודור, קולומביה, מקסיקו... שכחתי מישהו? נכון! איך יכולתי לשכוח. קוסטה ריקה!

זהו, שתיהן אליפות טובה, לך תדע מה יקרה הפעם. לרוב זה נגמר עם איזו משאית באמצע הלילה עם כמה אנשים שיכורים חמושים בביצים שעושים את הדרך בין אור הנר וברור חיל, צופרים ושרים. השאלה היא: לאיזה כיוון המשאית תיסע הפעם?

דמיאן סינגר

ברזיל בקופה אמריקה

עידן השליטה המוחלטת של שתי הנבחרות, ברזיל וארגנטינה, בכדורגל ביבשת אמריקה כבר נמצא מאחורינו. שתי הנבחרות הנייל נחלשו. לותיקים של ברזיל, אשר כל כך הצטיינו וידעו למצוא את הדרך לרשתות של היריבות, כדוגמת רומארו ורונאלדו, לא הופיעו מחליפים באותה רמה. במקביל, הנבחרות האחרות ביבשת התחזקו ולמדו לשמור על "התותחים". כוכבים גדולים כמו מסי ורוביניו, נכון לרגע כתיבת שורות אלו, אינם מצליחים להביא לידי ביטוי את יכולותיהם.

קשה גם להבין את הבחירות של מאמן הנבחרת, שבחר להשאיר בבית את קאקה, ומציב במקומו שחקן ברמתו של רמירז, אשר לא מוצא את ידיו ורגליו על המגרש.

מצד שני, עדיין מוקדם להספיד את נבחרת ה"סלסאוו". ההגנה יציבה תחת שרביטם של ז'וליו סזאר ולוסיו, ובחלק הקדמי יש צעירים מוכשרים מאד כמו: ניימאר, פאטו וגאנסו.

ברזיל היא מעצמה בכדורגל העולמי, עם היסטוריה מפוארת של זכיות באלופיות העולם ובקופה אמריקה.

שחקנים כל כך מוכשרים בוודאי יצליחו בהמשך להראות את יכולתם האמיתית ו"לבקר" ברשתות של היריבות. נותר לנו להתפלל שנוכל רק לשמוח עם הכדורגל היצירתי אשר אפיין תמיד את הקבוצה הירוקה-צהובה.

אמיר פלוט

האם הדשא בקיבוץ הופך לירוק יותר? מרכז הנוי, שגיאה הונית, מדווח מהשטח.

מכניסתי לתפקיד מרכז ענף הנוי בקיבוץ לפני שנה וחצי, התחלנו בביצוע פרויקט ניקיון של הקיבוץ, שכלל גיזומים מאסיביים של עצים בוגרים וחורשות, הרמת נוף, סילוק ענפים מתים ויבשים וניקיון פני הקרקע מלכלוך ומגרוטאות שהצטברו במשך השנים. הניקיון הוא בסיס לתחילת עבודה מסודרת בגן הנוי. על בסיס זה ניתן להתקדם לשלבים הבאים בתחזוקה וביצירת גינות חדשות. פרויקט הניקיון ממשיך ומלווה אותנו עד היום במקביל לעבודה השוטפת.

פרויקט נוסף שהחל בקיץ שעבר, ונמשך גם בעונה הזו, הוא מדידת שטחי מדשאות, ובניית בסיס נתונים מפורט על מנת להגיע לחישובי כמויות מים מדויקות. המטרה היא לשלוט בכמות המים שיוצאת על השקיה המשליכה באופן ישיר על תקציב הענף. ההוצאה הכספית על המים היא החלק הארי בתקציב הנוי.

נתון: דונם דשא עולה לעונת השקיה 5,000 ₪ עלויות המים בברור חיל.

פרויקטים חדשים של גינון השנה: מתחם גן המשחקים במרכז

ניצלנו את הזדמנות שדרוג גן המשחקים ומתקני כושר חדשים ע"י המועצה. בפרויקט זה תכננתי למקם את מתקני הכושר בחלקו התחתון של הגן, ובכך חסכתי באבני שפה, שאותן לקחנו לחלקו העליון של הגן, היכן שהיו לפני כן ספסלי עץ ישנים, בחלקם שבורים ומוזנחים ומוצבים בתוך עשבייה אשר לא אפשרו שימוש נאות לציבור. הספסלים הישנים הוצאו ממקומם והוחלפה האדמה

המקומית עם העשבייה במשטח חצץ התחום באבני השפה הנותרות. לתוך משטח החצץ נבנו עוד שתי ערוגות של פרחי עונה. בהמשך הוצאנו ספסלים ישנים לאורך הכביש העוקף של הקיבוץ, פירקנו אותם לגורמים, העץ הוקצע ונצבע ב"לקה" הברזל נצבע בשחור. הצבנו את הספסלים המחודשים בתוך משטח החצץ בין ערוגות הפרחים לשימוש הציבור. במקביל הקפנו את הגן הארכיאולוגי בפרחי עונה בכדי להכניס צבע ורעננות באזור המרכז.

שיקום הגינה בשער הקיבוץ

שטח זה היווה בעיה תעבורתית בטיחותית. צמחים בגבהים שונים כיסו את שדה הראיה בצומת הכבישים. בנוסף הייתה בעיה של מערכת השקיה ישנה, פריצות מים ונתקים רבים. רוב הצמחייה במקום הייתה יבשה ומתה. בעבודה שנתבצעה הועברו שלושה עצים מאזור הצומת (בעקבות חסימת שדה ראייה) אל מול המרכז הקהילתי, נשתלו מחדש ושרדו. השטח נוקה, הוספה אדמה חסרה, נבנה ראש מעי השקיה חדש וממוחשב, לשליטה על כל האזור. פרסנו צנרת טפטוף חדשה באזור השער ובשדרת הדקלים. שתלנו קרוב ל-1,000 שתילים של "לנטנה צהובה" המזכירה בצבעיה את דגל ברזיל. צמח זה ישתרע, יכסה את השטח מבלי להפריע לשדה הראיה בצומת ומערכת השקיה המחושבת תאפשר לנו להמשיך ולהתקדם אל כל אזור המרכז הקהילתי בהמשך. זאת במקביל לעבודה השוטפת: כיסוח דשא, פינוי פסולת + גזם שבועית, גיזומים, ריסוסים, תחזוקת מעי המטרה,

פניות חברים וכו'. בנוסף בוצע טיפול מאומץ בשכונת ההרחבה שהוסיפה לנו שטחים גדולים מאוד ולאט לאט אנו מנסים להשתלט עליהם ולשמור אותם לפחות נקיים ומרוססים.

כאן גם ההזדמנות להודות לצוות שעובד איתי, **לרחמים**, שעובד כבר שנים רבות בענף הנוי, מכסח דשאים כל קיץ בשמש ובחום, אחראי לפינוי מכלי הפסולת והגזם, לא בוחל בשום עבודה קשה ומושיט יד לפניות חברי הקיבוץ תמיד ברוח טובה.

ליוני ביידר, שעובד שש שנים בענף בחריצות ובהתמדה, עוזר לי להקים ולאסוף את כל הנתונים לבניית בסיס השקיה מדויק יותר ומבצע עבודה שוטפת מכל סוג. ברצוני להודות גם לצוות הבינוי, **לשמעון פרווין**, שסיפק לנו מקום חדש למחסן ומשרד בכך שפינה חצי ממחסן הבינוי לטובתנו. עובד מולנו במקביל ונענה לכל פנייה שלנו בעבודת אינסטלציה, בינוי וחפירה.

הבעיות העיקריות איתן מתמודד ענף הנוי הן: חוסר בכוח אדם, עלויות מים גבוהות ויקרות, כלי העבודה איתם הענף עובד, שחוקים וישנים ובשל כך צורכים תחזוקה גבוהה ויקרה. לפני סיום, אבקש לציין את קודמי בתפקיד, **מריו ויזנברג**, שנשא בנטל במשך שנים ארוכות ובתנאים קשים ועל כך מגיעה לו הערכה ותודה. להמשך שיתוף פעולה וקיץ קריר.

ברכה שגיאה הונית

"דבר מוזר קרה בדרך לבריכת השחיה..."

בשנות השישים הוחלט לבנות בריכת שחיה בברור חיל, ממש כמו בקיבוצים אחרים.

והנה ועדת בנייה וועדת ספורט יצאו לדרך לקבוע את מיקומה, צורתה וגודלה. מוסדות אחרים היו צריכים לדאוג למימון.

קבענו את המקום, את צורת המימון (הרבה מאוד גיוסים בסופי שבוע).

נשארה ההחלטה על גודלה. בזמנים ההם, הינו צריכים לקבל אישור של מרכז הפועל. למה? כי אז כמעט כל תחרויות השחיה היו בבריכות בקיבוצים, לכן הם היו מממנים חלק מן ההחזקה והמימון, והיו מאשרים

אם הבריכה עומדת בסטנדרטים התחרותיים.

אז פרץ היכוח. רוב הקיבוצים בנו בריכה באורך של 25 מטרים.

רק הקיבוצים הגדולים בנו בריכה באורך 50 מטרים, שהיא אולימפית.

אבל איך יכול קיבוץ שהוא "הקיבוץ הברזילאי הגדול בעולם", שמתעתד לקלוט מאות חלוצים מברזיל לבנות בריכות של 25 מטרים? זה ממש עלבון.

נתקענו!!! מרכז הפועל הקציב בריכה של 25 מטרים לפי גודל האוכלוסיה דאז (עד 250 חברים).

הפוליטרוקים של הקיבוץ חשבו שחשוב ביותר שתהיה בריכה גדולה יותר מאשר במפלסים, באור הנר ובניר-עם, השייכים לאויבים הארגוניים.

מזכיר, מרכז משק, וגזבר נוסעים וחוזרים בלי פתרון.

והנה הפיתרון הגואל! אחד

מהמנהיגים חוזר מפגישה אצל הפועל עם הפתרון!

נבנה בריכה שליש אולימפית. כלומר, באורך 33.3 מטרים.

בתחרות של מאה מטרים השחיין ישחה שלוש בריכות. שמחה וצהלה.

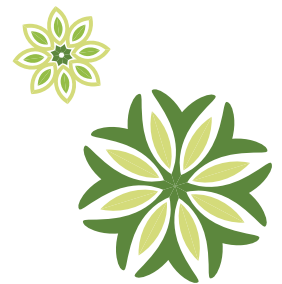
וכך נבנתה בריכה באורך הנ"ל. יום אחד הגיעו נציגי הפועל לקיבוץ ונדהמו לראות בריכה בגודל הזה.

באו השאלות ללא מענה: איך אפשר לעשות תחרויות של 50 מטרים? 25 מטרים? ואם עושים תחרות של 100 מטרים (שלוש בריכות), השופטים יתנו זינוק בצד אחד וירוצו לצד השני?

כך נשארו המקום היחידי בעולם עם בריכה של 33 מטרים!

עד עצם היום הזה, לא יודעים איך ומי השיג אישור כזה.

שלמה גפני

מחול אחרון ופרידה

בחודש שעבר התקיים מופע הסיום של האולפן למחול בשער הנגב ע"ש דנה גלקוביץ'. שתי רקדניות מברור חיל קיבלו תעודת בגרות במחול השנה: עדי הרוש ואביב פרווין. בנוסף, באחד מן הרגעים המרגשים של הערב, העניקו נתן ופרלה גלקוביץ' מלגת לימודים לעדי הרוש שלנו.

על הכבוד ג'נר ובמזאמה במחשק מזרקן

"יצירה בתוך הקהילה, שיש בה קודים פנימיים, חום ומשוב ישיר, מביאה לא פחות סיפוק"

עודד פלוט בריאיון לרגל תפקידו החדש כמנכ"ל המועצה האיזורית
מאת: איילה שניר

עודד משמש כמנהל המטה האסטרטגי במועצה האיזורית שער הנגב משנת 2003. בעקבות שינויים ארגוניים שהמועצה עוברת, בין השאר – פרישתו של אליהו סגל, מזכיר המועצה, לאחר 22 שנים בתפקידו, הוחלט למנות מנכ"ל למועצה. עודד, חבר ובן ברור חיל, נבחר למנכ"ל הראשון. לרגל המינוי שוחחנו אתו כדי לברר כמה שאלות חשובות.

מה משמעות התפקיד החדש – מנכ"ל המועצה?

אנו רגילים להתייחס למועצה האזורית שער הנגב כמכלול של 11 ישובים, המקיימים יחסי גומלין ביניהם. אבל מעבר לזה, זהו גם ארגון גדול, המונה מספר רב של עובדים, מפעיל תאגידים ועמותות ו"מגלגל" תקציבים בעשרות מיליוני שקלים. תפקיד המנכ"ל הוא לנהל את הארגון הזה, על פי המדיניות שמוביל ראש המועצה יחד עם נציגי הישובים ועל פי הנחיות המדינה.

מה זה אומר? במה אתה תטפל?

לב התפקיד הוא שמירה על התנהלות מקצועית תקינה, תוך פיתוח הארגון והתאמתו למציאות המשתנה. כלומר, יחד עם ראש המועצה ועם הגזבר, להוביל את המועצה בתוך מסגרת תקציבית נתונה, ולדאוג לביצוע כל המשימות שהמועצה אחראית עליהן. במקביל, תפקידי לזהות עם עמיתיי

את האתגרים הבאים, ולהיערך לקראתם. למשל: לאחר שקידמנו את הצמיחה הדמוגרפית באיזור, אנו צריכים לפעול עכשיו להוספת מבני ציבור, לשנות שירותים, להפעיל מערכות ניהול חדשות וכו'.

מה המשמעות של להיות המנכ"ל הראשון?

זהו אתגר גדול, המלווה באחריות כבדה. צריך "לתפור" את התפקיד מהחיבור שבין מזכיר המועצה למנהל המטה האסטרטגי, ולהוסיף לכך את האחריות הניהולית הכוללת. אני חש ציפיות רבות, הן מקרב המנהלים והעובדים והן מהישובים. עם זאת, זו לא הפעם הראשונה שאני מבצע ראשון תפקיד חדש. הייתי ה"שליחון" הראשון שיצא מהקיבוץ לברזל, העורך התכני הראשון של ערוץ "הופי", והמנהל הראשון של מרכז "מעברים". אפשר גם לציין שבכיתה יי נבחרתי למרכז חברת הילדים הראשון בברור חיל, והרגשתי לא פחות אחריות...

מה הם תפקידי המועצה מול הישובים?

אפשר להסתכל על זה משני כיוונים. מבחינת הישובים והתושבים – המועצה היא גוף המספק שירותים במגוון של תחומים, גורם המחבר ומקשר בין הישובים, ערוץ קשר למשרדי הממשלה, מקור לגיוס תקציבים ומשאבים.

מבחינת המדינה – המועצה האזורית והישובים הם כמו עיר שיש לה שכונות. היא מצפה מאיתנו להיות אחראים על כל מה שקורה באזור. מקומה של המועצה נמצא בהתחזקות מתמדת. בעשור האחרון היא נכנסה לתחומים בהם כמעט לא עסקה בעבר, כמו תעסוקה, טיפול בחירום, חוסן קהילתי, צמיחה דמוגרפית ועוד.

האם שער הנגב ייחודית לעומת מועצות אחרות, למשל בצפון הארץ?

בארץ יש 52 מועצות אזוריות. שער הנגב היא מועצה בינונית במספר תושביה (6,800) ובשטחה (180,000 דונם). היא אחת המועצות ה"קיבוציות" – כיוון שהרוב המוחלט של יישוביה הוא קיבוצים, בכך היא דומה למועצות כמו "הגליל העליון" ו"חבל איילות". יש שלושה דברים שמאפיינים אותנו: האחד – ההומוגניות. מתוך 11 יישובים, עשרה הם קיבוצים. כולם קמו בשנות ה-40 וה-50 במאה הקודמת, בגדלים ובקווים חברתיים דומים. מאפיין שני הוא המרכזיות של קריית החינוך, הממוקמת בלב המועצה. יש לנו בית ספר יסודי אחד ובית ספר תיכון אחד, וכמעט כל ילדי המועצה לומדים בבתי הספר האלה. המאפיין השלישי הוא המצב הביטחוני המלווה אותנו בעשור האחרון, שמשפיע על מכלול של תחומי חיים.

כבישים וחניות. בדרך נמצאים שני גנים ילדים חדשים ומגרש ספורט חדש. בתחום הקהילתי-חברתי: מימון מדריכי נעורים, ליווי הקמת האגודה הקהילתית, תמיכה במשפחות במצוקה, הכשרת צוות החירום (צח"י), הפקת מופעי תרבות ועוד. לכל מה שקורה בתוך הישובים צריך להוסיף גם את הגופים והפעילויות האזוריים, כדוגמת המתנ"ס, מועדון יחדיו, המרכז ההידרותרפי וגולת הכותרת: שני בתי הספר שלנו ומכללת "ספיר", שהשפעתם החינוכית, החברתית, והכלכלית על כל אחד מהישובים היא גדולה ביותר.

בעלון הקודם, כשבירכתי אותך על בחירתך, כתבתי שלצערי עולם הקולנוע הפסיד אותך. העבודה בתחום הזה לא חסרה לך?

באופן קצת מפתיע, לא. נראה שהצורך שלי ליצור מקבל מענים טובים הן במסגרת העבודה שלי, והן במסגרות התרבותיות הקיימות במשפחה, בקיבוץ ובאיזור. הרבה אנשים יוצרים מייחלים לרגע שתהיה להם מעורבות יצירתית ברמה הארצית. אני הייתי שם, וגיליתי שליצירה בתוך הקהילה, שיש בה קודים פנימיים, חום ומשוב ישיר, יש לא פחות עוצמה, והיא מביאה לא פחות סיפוק.

מכלול הקשרים בין שתי הרשויות. שיתופי הפעולה התהדקו גם נוכח שותפות הגורל אל מול האיומים הביטחוניים. היום אנו פועלים במשותף במגוון ערוצים, ביניהם פארק התעשייה "ספירים", היערכות לחירום, פעילות פוליטית במסגרת "עוטף עזה" ועוד.

לא תמיד ברור לאנשים בקיבוץ מה הם מקבלים מהמועצה.

אנחנו מודעים לכך, ואני מודה שזה די מתסכל, כי אנו פועלים במגוון רחב של תחומים לטובת הישובים והתושבים: חינוך, רווחה, תברואה, תעסוקה, תרבות, ספורט, תשתיות, ועוד ועוד, ובסוף אנשים מזהים רק את האוטובוסים הצהובים ואת משאית האשפה... חלק מהסיבות לכך נעוץ בתפיסת "שלטון הדו-רובדי" - כלומר, שחלק גדול מהפעולות והשירותים שהמועצה מבצעת נעשים יחד ובאמצעות ההנהלות בישובים, ואז התושבים מתקשים לזהות את נוכחות המועצה.

תוכל לתת דוגמאות לעשייה של המועצה בברור חיל בשנים האחרונות?

בהחלט. בתחום הפיזי, המועצה קידמה או הייתה שותפה בהכשרת חדר הישיבות, שיפוץ בריכת השחייה, הקמת מתחם ספורט נופש פעיל, שיפוץ מקלטים, הסדרת

האם שער הנגב נחשבת כמועצה טובה?

לפי מיטב ידיעתי, היא אכן נתפסת כך, הן בקרב תושביה והן כלפי חוץ. אני נתקל באנשים רבים שמשוכנעים ש"שער הנגב" זו אימפריה ענקית... זו תוצאה של המרקם הקהילתי שלנו, שיודע לייצר רוח שהיא גם משפחתית וגם יזמית-הישגית. אנו פטורים יחסית ממאבקים פוליטיים מיותרים, ולכן יכולנו לאורך השנים לקבל החלטות ענייניות עם התבוננות לטווח ארוך. דוגמה מצוינת לכך היא הקמת המכללה, שבמשך שנים נישאה על כתפי הקיבוצים, עד שהפכה למוסד הגדול והחשוב שהיא היום.

מערכת היחסים עם שדרות הייתה במשך שנים נושא טעון ורגיש. איך המצב היום?

בשנים האחרונות מערכת היחסים היא טובה, בעיקר מאז שדויד בוסקילה נבחר לראשות העיר. יחסי העבודה בינו לבין אלון שוסטר טובים, וזה מקרין על

מחקפת תרנגולים

גליה קריב למדה את מקצוע הלולנות וחלמה לעסוק בו כחלוצה. בתקופת ההכשרה זכתה למפגש אימתני אך גם משעשע (תלוי בזווית הראייה) עם דיירי הלול. הרפתקאה שראשיתה חזון וסופה מסמר שיער (ונוצות).

לפני עלייתי ארצה, כמו כולם הייתי צריכה למצוא לי עבודה מתאימה לחיים החדשים שציפו לי בקיבוץ. חלומי ללמוד עריכת דין כבר לא היה בר ביצוע ולאחר מחשבה עמוקה בחרתי במקצוע חדש – לולנית! זה נשמע מהפכני ומלהיב. יצאתי ללמוד את המקצוע בבית ספר חקלאי ולשם כך נאלצתי להתגורר בעיר אחרת אצל משפחה לא הכי סימפטית. כאן מתחילה המהפיכה החלוצית שלי. אחרי שלושה חודשים הייתי לולנית מדופלמת וגאה! עלינו ארצה ב-1952 והגענו ישר לקיבוץ תל-יוסף להכשרה של כמה חודשים. לאחר יום של התארגנות יצאתי לעבודה.

לפי שיטת הגידול אז היו לולים קטנים מגודרים והתרנגולות והתרנגולים הסתובבו להם בחצר. הטלת הביצים היתה מתבצעת בביתן עץ קטן מחולק לתאים כמו מגירות. חוץ ממטלות אחרות הייתי צריכה לאסוף בשעות אחר הצהריים את הביצים וכמו בסרט הוליוודי הייתי הולכת לי במכנסיים קצרים, סלסלה תלויה על זרועי, במטפחת ראש, נכנסת לביתנים, אוספת את הביצים ומביאה אותן לשבתאי, אחראי הענף. הרגשתי כחלוצה האולטימטיבית! לאחר כמה ימים, כשאספתי את הביצים, שמעתי רעש מוזר מאחוריי. הסתובבתי וראיתי תרנגול גדול ו"בריאי" שנוצות צווארו סמרו כמסמרים, פוסע לכיווני מוכן להתקפה. לא התרגשתי. גירשתי אותו והמשכתי בעבודתי. בלול השלישי או הרביעי (היו כעשרה כאלה) קרה אותו הדבר. לא פחדתי, לא התרגשתי, רק הסתקרנתי. למחרת כשהלכתי לאסוף את הביצים, קרה אותו הדבר בשלושה לולים. תרנגול אחד ממש התנפל

עליי וניקר אותי ברגלי! הלכתי מהר לשבתאי וסיפרתי לו מה קרה. הוא הציע לי שעם כניסתי ללול אכה קלות בתרנגולים במקל גדול כי אז יפחדו ממני. כך עשיתי, אבל כלום לא עזר. שוב הלכתי לשבתאי שהציע הפעם שאבוא במכנסיים ארוכים, כי אולי אני "מגרה" אותם... קחו בחשבון שהייתי בת 19. באמת למה שאיזה תרנגול לא ירצה להתעסק איתי?...
באתי במכנסיים ארוכים וזה לא עזר. עכשיו זה קרה בכל ביתן. כמו קנונייה של התרנגולים כנגד העולה החדשה והתחלתי לפחד ממש. קיבלתי כמה ניקורים וזה לא היה נעים. בלילות היו לי סיוטים שלהקת תרנגולים מסתובבת לי במיטה והייתי מתעוררת כולי מזיעה. בסופו של דבר לא הייתה לי ברירה ועזבתי את המקצוע. חיפשתי משהו פחות מסוכן אבל עדיין, בכל פעם ששמעתי קירקור של תרנגול נבהלתי. תמיד שאלתי את עצמי למה "הם" עשו לי את זה, אך לא קיבלתי תשובה.

גליה קריב

ספרים חדשים באכזז

אחדים מהספרים החדשים שהגיעו בחודש האחרון לספרייה

סיפורת:

עמוק בבוץ / גיירמו פדנלי
היינו העתיד / יעל נאמן (מומלץ)
מים אדירים / אהרון אפלפלד
אבק שריפה / הרלן קובן
ארטור / דן בניה סרי

ספרי עיון:

קהלת - הפילוסוף המקראי / חיים שפירא
לצאת מתקיעות - מקיפאון לזרימה / טימותי בטלר
3096 ימים / נטשה קמפוש

ספרי ילדים ונוער:

שבלול בצנצנת / רינת הופר
מצפן געגועים / יוסי סגל
טרילוגיית משחקי הרעב / סוזן קולינס (מומלץ)

אנאליזים: **טרילוגיית משחקי הרעב** / סוזן קולינס
ספרי מתח מלאי הרפתקאות. מתאימים לנוערים לימי החופש הגדול.
'היינו העתיד' / יעל נאמן
רומן אוטוביוגרפי שנון המשלב בתוכו מבט מרתק על תולדות קיבוץ יחיעם, ודו"ח נוקב על ילדות בקיבוץ בעולם האידיאולוגי.

צוות הספרנים

אן הארכיון

ילדינו – גאוני המחר

כדי להפיג את החום העז, ליקטנו בשבילכם כמה פנינים משובבות נפש של ילדי האתמול, והוספנו תמונה מאחד הקיצים (נמצאה ללא תאריך) ובה ילדי הגן בפעילות מחאה לשיפור רמת החיים בקיבוץ...

דדינו נוסע בג'יפ עם אורנה.
הברקס משתחרר לפתע ואז אורנה
(בת ה-3) אומרת לאביה: "אבא,
הג'יפ כבר גדול. הוא יודע לנסוע
כבר לבד"...

דוב קילינסקי, בהיותו בעיר, הכיר
את קרובו - זאב אהרון, קצין חינוך
ראשי בצה"ל. זהו איש זקן ובראותו
אמר דב: "אתה, אתה לא מתבייש?
כל כך זקן ועוד בצבא?"

קלמן (בן 3) מסתכל על טיטיו
ועל הקרחת שלו ואומר: "למה
אין לך חתיכה בראש?"

התחילו להכין את הבטונדה לפחי
האשפה. האחראי לבנין, קילינסקי,
הכניס על יד חדרו כדוגמא, פח אשפה.
נורית (בת 4): "אמא, הנה, כבר גדל פח
אשפה בגינה של קילינסקי".

מתוך "מבע", גיליון יולי, 1960

ילדי גן ופעוטון יחד עם המטפלות - רחל נבו, סוניה פלוט, שרה קילינסקי ושרה רימון בהפגנה "רוצים חצרן".

**צוותא בין אזורית
שער הנגב ובני שמעון מזמינים:**

שלום חנור
קונצרט רוק

פסנתר המונד והפקה מוסיקלית - משה לוי
גיטרה - רוני פטרסון
בס - זיו הרפז
תופים - אשר פדי
קלידים ותיכנותים - טל אבירם

יום שישי, 12.8.2011 בשעה 22:00

בנריכת קיבוץ ברור חיל.

להזמנת כרטיסים:

בני שמעון: מח' תרבות ופנאי: 08-9911704/8

שער הנגב: בישובים

חיצוניים: 077-9802259

היכוננו היכוננו!

כל יום שלישי בין 16:00-21:00
תופעל ע"י נערינו המרוצים

פיצה זחט

שריינו את ארוחות הערב שלכם,
מובטחת פיצה מושקעת!
טלפון להזמנות (זח"ט) 08-6803203
מאחר וצפוי עומס גדול בקו הטלפון,
תוכלו להזמין גם בטלפון 054-9732103

כל משלוח ילווה בחידה, בין העונים נכונה
יוגרל קופון לארוחה חינם בפיצה זחט!

**פיצה שהוכנה באהבה +
בקבוק שתיה שקורר במידה +
משלוח: רק 40 ש"ח.**

תוספות: פיטריות, תירס, עגבניות, בצל, זיתים,
סונה ו... ביצה קשה.

*שימו לב: הפיצריה תפעל כל יום שלישי
במהלך החופש הגדול (למעט ה-16.8
וה-30.8).

גיונוג מספר 1000

הפעם: פיטר (ז"ל) וסוזנה לוי

מה בין הפרח לבין הצור? אולי פרח קרוב לאבן? התשובה בהמשך.

פיטר נולד בווינה ובגיל שנה הגיע לברזיל. סוזנה - הוריה באו מהונגריה והגרו לספרד ומשם לברזיל. המשפחה שנותרה באירופה נספתה בשואה. סוזנה נולדה בספרד ובגיל שלוש הגיעה לברזיל. המפגש בין פיטר לבין סוזנה התרחש בתנועת הנוער, שם חלמו על מפגש פורה בין הציונות לסוציאליזם. שני הצעירים נפגשו לעתים קרובות בספרייה העירונית. פיטר עזב את הלימודים האוניברסיטאיים ופנה ללימוד מקצוע בהתאם לאידיאולוגיה

לאחר אסיפה סוערת). הוצע לזוג לשנות שמות, כיאה לאדם העברי החדש, מסוזנה לשושנה ומפיטר לצור. סוזנה העדיפה את השם שולמית, אך גם זה לא נקלט וכך הם נותרו פיטר וסוזנה.

ציני תכונה אופיינית לפיטר: "יושר ואופטימיות (למרות הקשיים הבריאותיים)".

לו הופיע קוסם והציע לך הגשמת משאלה, מה היית מבקשת? "הקשבה לזולת, כאמור, והקשבת לרעך

כמוך. לפתח את היכולת להקשיב לזולת - כך גם תלמד להקשיב לרחשי לבך". סוזנה שמחה על חייה בקיבוץ ומקווה שהיש ימשיך להתקיים.

משה בנדקובסקי

התנועתית (אדם עובד). הם עלו ארצה ב-1954 והיו בהכשרה ברמת יוחנן. בהגיעם לברור חיל סוזנה עבדה בחקלאות, במטבח ולמדה עבודה סוציאלית. פיטר עבד ככימאי טכנאי מזון (עובד חוץ ראשון - אישור הקיבוץ ניתן

פינג האגכונים

ולדת תפוחי עץ / נעמי פוליטי

לבצק:

- 3 ביצים גדולות או 4 ביצים רגילות
- 1/2 כוס סוכר
- 3 כפות שמן
- 1 כוס קמח רגיל
- 1 כפית אבקת-אפייה
- 2 סוכר-וניל

להפריד את הביצים ולהקציף את החלבונים עם 1/2 כוס סוכר בקערה אחרת - לערבב את החלבונים עם השמן, הקמח, אבקת-אפייה וסוכר-וניל.

לערבב את תערובת החלבונים לתוך קצף החלבונים באיטיות - אפשרי במיקסר עם מקצף הגיטרה במהירות האיטית ביותר.

למילוי:

לגרד בפומפיה גסה 5-6 תפוחים

הכל ביחד, כך נקבל את הבצק למטה והתפוחים למעלה. להוריד בעדינות את נייר-האפייה ובעזרת הבד לגלגל את הבצק לרולדה. להשאיר את הבד מעל הרולדה עד שהיא מתקרר. לאחר שהתקררה יש לעטוף אותה בנייר-כסף, להניח במגש מאורך ולאכסן במקרר. טעים, קר ומרענן לימי הקיץ המעיקים.

ולערבב אותם עם 1/4 כוס סוכר, קצת קינמון - לפי הטעם, מיץ מלימון אחד, אגוזים קצוצים (לא הכרחי).

סידור התבנית:

בתבנית הגדולה של התנור - להניח נייר אפייה ולמרוח אותו בשמן, לפזר על הנייר את תערובת התפוחים ולהדק אותה לנייר. מעל זה למזוג את תערובת הבצק - לפזר טוב על כל התפוחים שבתבנית, לאפות בתנור שחומם מראש בחום 180 מעלות ל-15 דקות, עד שמזהיב למעלה. להוציא מהתנור ומייד לגלגל לרולדה.

תהליך הגלגול:

כשמוציאים מהתנור זה חם מאוד - יש להיזהר. להניח בד/מגבת מטבח על הבצק. להניח גב של תבנית נוספת זהה על המגבת, להפוך את

ברכות גוזגוז והודעות

מכירת צמחים

(במשתלה אשר במשק הילדים)
בתיאום מראש:
חורחה ואנה גולדפרב
טלפונים: 08-6803330
050-3130453

איסוף קרטוני אריזה וניילון

כדי שהתברואן יוכל לפנות אריזות קרטון ועטיפות ניילון מהבתים, המעונינים מתבקשים לשטח את הקרטונים ולקפל את הניילונים על סנת שהנפח לא ימנע את הפינוי מחוסר מקום קיבולת של אמצעי הפינוי שברשותנו!

בקשה מכל חברי ותושבי ברור חיל:

הנוסעים בכבישי הקיבוץ, אנא סעו לאט ופקחו עינים, כדי שחס וחלילה לא יפגע אף ילד, ביחד נשמור על שלומם של ילדינו.

לרועי ואיילת פרידלר

ברכות לרגל הצטרפותכם להרחבת ברור חיל

לסמיה ואלון זילברבוש

ברכות חמות לרגל הולדת הבת, אחות לאלה

בשם מערכת החינוך..

ברצוני להודות לאיל רדא על דאגתו ועל התרומות שהוא מביא ס'ספיר' עבור מערכת החינוך. על המחשבים, המקרנים מכשירי ה-DVD, סערכות ה-CD ועוד... תודה רבה רבה מכל הילדים והנערים.

הדס פלג, רכזת חינוך

הודעה חשובה:

לאחרונה נלקחה קלנועית המרפאה ללא רשות ונמצאה לבסוף עם נדקים בקיבוץ. אנו מבקשים מכל מי שראה או שמע פרטים בנוגע לאירוע לפנות אלינו.

צוות המרפאה

זרקור - אשפחה חדשה

הפעם: יסמין ואמוץ טל

בפתח ביתם של אמוץ (59) ויסמין טל (52), נמצא מפל קטן שזורם דרך כפות במבוק מדורגות לבריכות קטנה עם שושני מים. הגינה יפה ומטופחת ויש בה גן ירק, חמניות וסוכת גפנים עתידית להצל על החנייה. אני נפגשת אתם בשעת ערב מאוחרת לשיחת היכרות. בתוך הבית מורגש בכל מקום מגע ידיה הייחודי של בעלת הבית - החל מפסלונים וחפצים אוריינטלים מעניינים, וכלה בחלל מעוצב וזורם ותחושת נעימות ששוררת בכל.

מקור האושר של חיינו:

ינאי (26), בקרוב סטודנט ללימודי מזרח אסיה; איילה (21), השתחררה מהצבא ועובדת בחינוך; יערה (19) חיילת; אופיר (15) תלמידה.

עבודה עברית: אמוץ עבד שנים

כרפתן. כיום, הוא עובד במשואות יצחק במרכז מזון. יסמין עבדה בקיבוץ בחינוך ובתחילת שנת 1990 החלה בעבודתה הנוכחית - תרגומים מקוריאנית לאנגלית ולעברית ולהיפך.

פגישה חצי פגישה:

השניים נפגשו בקוריאנה. אמוץ בן ה-28 טייל שם: "היכרנו בפאב - בנאדם שלא שותה וילדה טובה מבית טוב שלא הולכת לפאבים לבדה. נקלענו לשם איכשהו. היינו חבורת מטיילים בדרך לארוחת ערב. יסמין הסכימה להצטרף אלינו ובסוף נשארה אתי."

החתונות שלנו:

"החתונות שלוש פעמים. בפעם הראשונה, שבעה חודשים אחרי שהכרנו, נישואים אזרחיים בקוריאנה בעירייה ומסיבה עם חברות". אחר כך יצאו יחד לסיבוב מסביב לעולם, הגיעו לארץ וערכו מסיבת חתונה

בקיבוץ דורות. בפעם השלישית חזרו לקוריאנה לעוד סיבוב של חתונה. יסמין התגיירה אצל רב והעמידו חופה בחתונה עם בגד מסורתי קוריאני בנוכחות אנשי הקהילה היהודית. רק עכשיו חגגו 30 שנות נישואין ביחד בטיול לגיאורגיה ושבנו ממנו נרגשים. אמוץ: "היינו בגיאורגיה. לא הבנתי למה ומאיפה הסטיגמות עליהם". יסמין: "הם לא יודעים אנגלית אבל הם מנסקים ומחבקים בלי סוף. מרגישים את החום שלהם. הם טוענים ש"אלוהים שולח את הזרים". זו מתנה בשבילם. כל כך נהנינו מהנוף ומהאנשים."

איך אומרים 'חתן בקוריאנית'?

אביה של יסמין לא הסכים לנישואין בהתחלה וחשש לבתו. בהמשך התרצה לאחר שנפגש עם החתן המיועד. אמוץ: "בישראל עד לפני 10 שנים כל אדם מהמזרח נחשב לסיני או יפני. בקוריאנה זרים נחשבים לאמריקנים". יסמין: "אני באה מבית מסורתי. כדי לעשות רושם טוב יותר, הדרכתני את אמוץ איך להתנהג, להרכין ראש. אני ואחותי תרגמנו את השיחה לאנגלית. באותו יום חזרתי הביתה אמר לי אבי שאמוץ נראה אדם כן וישר. אחד המשפטים שלו: "אדם טוב - זה כתוב לו על הפנים".

כל ההתחלות קשות:

לאחר טיול משותף של למעלה משנה הגיעה יסמין עם אמוץ לארץ לראשונה. זה היה המפגש הראשון שלה גם עם חיי הקיבוץ. ולא היה לה קל. "לא היה חום. יחד עם זה חשוב לציין שהמשפחה של אמוץ קיבלה אותי מאוד יפה. הגעתי בלי לדעת שפה, ובלי להכיר את התרבות. הרגשתי זרה. הגעתי ממשפחה חמה ומלוכדת, עם הרבה

רעש. אמוץ תמיד אומר שקוריאנים זה כמו המרוקאים בארץ". יסמין: "גדלתי בסיאול - עיר תוססת ענקית. תמיד הייתי אהובה ובמרכז החברה. כשבאתי לכאן איבדתי

את הביטחון העצמי. למדתי עברית מהר כדי להבין מה מדברים. אצלנו בבית לימדו אותי שכל האנשים שווים. כיום האנשים הרבה יותר פתוחים. רוצים לדעת שפות. הילדים ביקרו בקוריאנה פעמיים. הם מכירים את המשפחה שלי - זו תרבות שונה לחלוטין. כשאמא שלי ביקרה כאן היא לא הבינה את הקונספט של חדר אוכל בקיבוץ, למשל".

הבחירה בברור חיל:

אמוץ: "הגיע הזמן לצאת מדורות. התחלנו לבדוק אפשרויות. אני לא אוהב את המרכז וגם לא ערים גדולות. הרגשתי שאני חייב לגור בבית על האדמה. ההרחבה יחסית מרווחת. יפה שאין גדרות". יסמין: "לא פשוט היה לנו לצאת מהקיבוץ בגיל מאוחר. הנטל הכלכלי הוא עליך. היתה חשובה לנו גם הקירבה למוסדות החינוך של הילדים. חברה המליצה על ברור חיל. מצאה חן בעינינו ההרחבה. נורא נעים לנו לגור פה, להסתובב בין אנשים. הם מסבירים פנים. ההרגשה מאוד נעימה".

איילה שניר

הדרך לפישו לורה

יום 44 למסע

מזג אוויר: חם, יבש

סה"כ קילומטראז': 4,960

פסקול: רוק קלאסי ובלקן ג'וקבוקס

יפישו לורה! כפר באלבניה, מנותק מהעולם, לא נוכח באף מפה או במדריך. אין מפות או שלטי דרכים באלבניה. העיירה הקרובה ביותר לכפר נקראת פשקופי. יצאנו לדרך. מוקדם בבוקר. חוצים את הגבול, אנחנו באלבניה. נוסעים דרומה. מיד מצליחים להימנע מתאונה קטלנית. ועוד אחת. ושוב, עוד אחת. אוקיי, הבנו אתכם נהגים מקומיים יקרים, אתם רוצים למות היום על הכביש ואתם גם לא רוצים לעשות את זה לבד. אנחנו פונים מזרחה, עוזבים את "הכביש" המהיר ואת הנהגים האובדניים. הדרך נהיית צרה. מצוקים תלולים מימין, סלעים גבוהים מתנשאים משמאל. לעיתים חולפים לצידי שדה. איכרים, משפחות שלמות עובדים ביחד, עם חרמשים ומעדרים. הם עוצרים כדי לחייך ולנופך לשלום. שקט ונעים מסביב. כביש האספלט מסתיים והופך לשביל עפר. היום מתחמם, האוויר מאובק. רועי צאן מובילים את עדריהם במורד ההר. הם מבחינים בנו, מחייכים, מנופפים ועוצרים לפטפט. אנחנו שואלים כמה זמן עד פשקופי. הם חושבים לרגע, מהנהנים, ואז אחד מציג שלוש אצבעות והשני ארבע. תודה. השעות חולפות. אנו נכנסים לעיירה קטנה. המולה רבה. יום השוק היום. נשים במטפחות ראש מוכרות דבש וגבינה, זקנים עם טורבנים מטעינים עזים לתוך טנדרים ישנים, צעירים נשענים על קירות, מעשנים ובוהים סביב – תיש רץ לפתע לתוך הכביש – בלימת חירום! כולם עוצרים ומביטים בנו. אנו מנופפים וכל הרחוב מנופך בחזרה. לאחר מלחמת העולם השנייה נפרדה אלבניה מיוגוסלביה והנחילה משטר קומוניסטי נוקשה. זה לא ממש עבד להם: הרוסים בגדו בהם, הסינים התעלמו מהם והם נשארו אטומים ומנותקים מהעולם. הפרנויה מזרים,

שכנים וגבולות הובילה להיסטריית מיגון מסיבית. בשנות ה-90 – שחיתות, מחסור במזון, מהומות ואלימות. אפילו כיום, היא לא בדיוק אטרקציה תיירותית ידועה ומעט מאוד זרים בוחרים להגיע לכאן. אנחנו עוף מוזר והמקומיים לא מצליחים (או רוצים) להתעלם מנוכחותנו. אנחנו גן חיות בלאנדרובר. השעות חולפות, הערב יורד, לילה ושוב בוקר. משיכים בתנועה מזרחה. בשעות הצהריים אנחנו סופסוף מגיעים לפשקופי – מעורסלת בין גבעות, עיירה קטנה ונמרצת. תנועה כבדה של הולכי רגל, מכוניות חלודות, סוסים עם עגלות, חמורים וירקות. אנחנו זוחלים בין רחובות. חנויות ללא שלטים, רחובות ללא שמות, תמרורים ללא משמעות, תנועה ללא חוקים. עוצרים לבקש כיוון. קהל של אנשים שמביטים, מחייכים, מנסים להבין מאיפה הגענו. מתרגם נקרא לאירוע, נער צעיר. "אתם מאנגליה!" הוא צוחק, מודיע

לקהל, "פישו לורה, לנוסע למעלה, על הרים, שלוש שעות!" – והוא מראה ארבע אצבעות. שוב תודה. עוזבים את העיירה. הדרך מתעקלת למעלה. חוות קטנות מנקדות את המדרונות. זקנה מושכת חמור עמוס בחציר. ילדים קופצים מהעצים, רצים אלינו, מחזיקים שקי דובדבנים. אנחנו כמובן קונים. כמעט שבעה קילו, במחיר כולל של שקל שלם. סוויט. נוסעים עוד כמה שעות בלי לראות נפש חיה. אחר הצהריים עכשיו, דרך העפר הופכת טרשית, נעלמת במעלה הפסגות. זוהי נהיגת שטח מאתגרת על פני סלעים, חצץ ומהמורות. נזרקים מצד לצד. תקלה במתלי הרכב תבאס לנו את היום. פנצ'ר יבאס את השבוע. מתקדמים לאט, חוצים עוד מעבר

הרים. השביל נעלם לגמרי, הופך לשדה אינסופי של בולדרים וסלעים חדים כתער, מפנים שיניהם כלפי מעלה. בוא צמיג, נדקור אותך, נכאיב לך קצת. אז אנחנו עוצרים, מדוממים מנוע. יוצאים. שקט מוחלט. רוח, נהיה קריר. דיון מתפתח: לעצור ולחנות כאן ללילה או, כמה מפתה, לסגת בחזרה אל העמק, אל פשקופי, החמורים והירקות. מכונית מתקרבת. פראוף ישיש מחייך אלינו מבעד חלון מאובק ובוצי. הוא עוצר לידנו, קופץ החוצה – הזקן של 'היה'! אנחנו מנסים לתקשר: אלבנית שבורה, אנגלית, עברית, סימני ידים ופנטומימה.

האם באמת יש מקום כזה, פישו לורה? הזקן קופץ בחזרה לרכב שלו ומתחיל לעלות. אנחנו אוהבים את הסגנון שלו ומצטרפים אליו. לדיסקברי 3 שלנו יש שני מרכבים. הראשון, המשעם שנועד לנסיעה על כביש רגיל. השני, מנגד, נועד לנהיגת שטח. הגענו לכפר. הוא לא רק מרוחק – הוא מבודד ביותר. כל המקומיים, גברים בלבד, בוהים דרך דלתות וחלונות. סורגים כבדים על כל חלון. אף אחד לא מחייך ומנופף כאן. ועכשיו הם נאספים סביבנו בחשדנות. האם אנחנו בכלל רצויים כאן?...

אנחנו מסתכלים מסביב, מחפשים את הזקן. עכשיו גם יושבי בית הקפה המתפורר יוצאים, מקיפים את הרכב. כ-200 גברים חסרי שיניים חגים סביב, סוגרים מעגל, והם כולם נראים רעבים למשהו. הנה הוא! אנחנו קוראים לו, מודים, ושואלים אם יש מלון בסביבה. השטח מרגיש עוין מדי ללינה תחת כיפת השמים. הוא מצביע למעלה. שם, על הגבעה מעל הקפה, ניצב מלון מבהיק ויפה. כל האינסטינקטים צועקים: "לא לחנות כאן הלילה!" אז אנחנו עולים על הגבעה ועושים ציק-אין במלון. השערים ננעלים מאחורינו, שרשרת עבה והמלצה חמה: הקפידו לנעול את דלתות החדר בכל זמן. עוד סיפורים, תמונות ושעשועים מהמסע, באתר שלנו:

www.landroveroverland.co.uk